

Sygnatura akt VI Ka 530/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **13 lipca 2018** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grażyna Tokarczyk (spr.)

Sędziowie SO Dariusz Prażmowski

SO Marcin Schoenborn

Protokolant Anna Badura

przy udziale Wojciecha Braziewicza Prokuratora Prokuratury Rejonowej w T.

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2018 r.

sprawy skazanego **D. F.** ur. (...) w T.

syna K. i D.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionych przez skazanego i obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 20 marca 2018 r. sygnatura akt II K 940/17

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

sygn. akt VI Ka 530/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach rozpoznał sprawę w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego wobec D. F., co do którego zapadły prawomocne wyroki:

I. Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 15 października 2008r. w sprawie VI K 886/08, mocą którego za przestępstwo z art. 157 § 2 kk popełnione w dniu 12.03.2008r. został skazany na karę 50 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda stawka; za przestępstwo z art. 190 § 1 kk popełnione w dniu 12.03.2008r. został skazany na karę 40 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda stawka, orzeczono karę łączną 80 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda stawka, zasądzone koszty sądowe.

II. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 8 lutego 2011r. w sprawie III K 2204/10, mocą którego za ciąg 2 przestępstw z art. 224 § 2 kk popełnionych w dniu 18.08.2010r. został skazany na jedną karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za ciąg 2 przestępstw z art. 226 § 1 kk popełnionych w dniu 18.08.2010r. został skazany na jedną karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej

wykonania na okres 4 lat próby, karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka, zobowiązano go do przeproszenia pokrzywdzonych i obciążono kosztami sądowymi.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Bytomiu z dnia 16 lipca 2014r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

III. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 6 lutego 2013r. w sprawie II K 658/12, mocą którego za przestępstwo z art. 178a § 4 kk popełnione w dniu 30.05.2012r. został skazany na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, obciążono go kosztami sądowymi.

IV. Sądu Rejonowego w Bytomiu z dnia 26 lipca 2013r. w sprawie II K 183/13, mocą którego za ciąg 3 przestępstw z art. 244 kk popełnionych w dniach 10.10.2012r., 24.10.2012r. i 14.02.2013r. został skazany na jedną karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, zwolniono go od kosztów sądowych.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 5 listopada 2013r., XXIII Ka 677/13 utrzymano w mocy ww. wyrok.

V. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 27 sierpnia 2013r. w sprawie VI K 181/13, mocą którego za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 8.12.2012r. został skazany na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, zasądzono koszty sądowe.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 17 grudnia 2013r., VI Ka 1107/13 utrzymano w mocy ww. wyrok.

VI. Sądu Rejonowego w Bytomiu z dnia 11 września 2013r. w sprawie II K 474/13, mocą którego za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 6.04.2013r. został skazany na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; zasądzono koszty sądowe.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 6 grudnia 2013r., XXIII Ka 734/13 utrzymano w mocy ww. wyrok.

VII. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 13 września 2013r. w sprawie IX K 1924/12, mocą którego za przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 13.04.2011r. został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności, orzeczono środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, zobowiązano go do zwrotu prawa jazdy właściwemu organowi, zasądzono koszty sądowe.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 11 marca 2014r. w sprawie VI Ka 16/14 utrzymano ww. wyrok w mocy.

VIII. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 31 marca 2014r. w sprawie II K 1179/12, mocą którego za przestępstwo z art. 178a § 4 kk popełnione w dniu 3.10.2012r. został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, wymierzono 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka, orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, zasądzono koszty sądowe.

IX. Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 26 stycznia 2017r. w sprawie II K 924/16, mocą którego za przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 kk i art. 180a kk przy zast. art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 9.09.2016r. został skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono zakaz dożywotniego prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, zwolniono skazanego od kosztów sądowych.

X. wyrok łączny Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 10 lipca 2017r. w sprawie II K 273/17, mocą którego w punkcie 1 sentencji połączono kary jednostkowe wymierzone za przestępstwa objęte wyrokami opisanymi wyżej w punktach III, V, VII i VIII i wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, w punkcie 2 sentencji połączono środki karne zakazu prowadzenia pojazdów orzeczone wyrokami opisanymi wyżej w punktach III, VII i VIII i wymierzono łącznie środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 7 lat, w punkcie 3 sentencji połączono kary jednostkowe wymierzone za przestępstwa

objęte wyrokami opisanymi wyżej w punktach IV i VI i wymierzono skazanemu karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach wyrokiem łącznym z dnia 20 marca 2018r. sygn. akt II K 940/17 orzekł, że:

1. na mocy art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 i 4 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego D. F.:

- karę orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 26 stycznia 2017r. w sprawie II K 924/16 opisanym wyżej w punkcie IX oraz

- kary łączne orzeczone w punkcie 1 oraz w punkcie 3 sentencji wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 10 lipca 2017r. w sprawie II K 273/17 opisanego wyżej w punkcie X

i w ich miejsce wymierza skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu;

3. na mocy art. 572 kpk umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w pozostałym zakresie;

3. na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 1 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy kar dotychczas odbytych w sprawach objętych karą łączną 1 roku i 6 miesięcy orzeczoną w punkcie 1 sentencji wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach o sygn. akt II K 273/17 od 3.10.2012r. do 4.10.2012r., 25.10.2012r., od 6.04.2013r. do 6.07.2013r., od 9.09.2016r. do 16.09.2016r., od 30.07.2017r. do 30.10.2017r., nadto kara ta ulega skróceniu o 96 dni odpowiadających liczbie uiszczonych stawek dziennych grzywny orzeczonej na mocy art. 71 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach w sprawie o sygn. akt II K 1179/12 oraz okres kary dotychczas odbytej w sprawie Sądu Rejonowego w Opolu II K 924/16 od 30.10.2017r. do 20.03.2018r.;

5. na mocy art. 223 ust. 1 ustawy z 6.07.1982r. o radcach prawnych zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r. pr. J. Ż. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych, 60/100, w tym VAT) tytułem nieopłaconych kosztów obrony świadczonej skazanemu z urzędu;

6. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa.

Obrońca zarzucił rażąco niewspółmierność kary, wnosząc o wymarzenie łagodniejszej kary z zastosowaniem zasady absorpcji, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Skazany w osobistej apelacji zarzucił błędne zastosowanie przepisów o wyroku łącznym poprzez zastosowanie przepisów mniej korzystnych dla oskarżonego w przedmiocie wykonywanych środków karnych w postaci zakazów prowadzenia pojazdów, grzywien oraz zarządzonych na zasadzie art. 89 § 1 a kk kar pozbawienia wolności, nie zastosowanie i pominięcie jakichkolwiek okoliczności przemawiających za zastosowaniem zasad pełnej absorpcji, rozpoznanie sprawy przez Sąd niewłaściwy miejscowo, gdyż podstawą wydania wyroku łącznego był wyrok Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 26 stycznia 2017 r. w sprawie II K 924/16, rozpoznanie sprawy przez Sędziego, który na zasadzie art. 40 § 1 kpk winien być wyłączony od udziału w sprawie, gdyż wydał w stosunku do skazanego wcześniej wyrok łączny objęty węzłem kary łącznej z wyrokiem II K 940/17, a który to wyrok II K 273/17 został zaskarżony oraz zmieniony przez Sąd odwoławczy.

Skazany wniósł o zmianę wyroku i wymierzenie mu kar łącznych na zasadzie pełnej absorpcji, o połączenie na zasadzie art. 90 § 1 kk środków karnych w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz zaliczenie na poczet wykonywanych środków karnych 7 lat zakazu prowadzenia pojazdów orzeczonego w wyroku II K 273/17, co ma istotne znaczenie w świetle art. 182 a § 1 kkw oraz art. 84 § 2 a kk, wnosząc o rozpoznanie wniosku o wydanie wyroku łącznego przez Sąd właściwy miejscowo tj. Sąd Rejonowy w Opolu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacje skazanego i jego obrońcy nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy przeprowadził w niniejszej sprawie pełne postępowanie w zakresie koniecznym dla prawidłowego orzekania, trafnie rozpoznał skazania, które należało poddać badaniu tak, gdy chodzi o wyroki jednostkowe, jak i wyrok łączny. Zastosował trafnie stan prawny, w o czym w sposób wyczerpujący i zasługujący na akceptację wypowiedział się w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku.

Podkreślenia wymaga, że żaden z zarzutów tak apelacji obrońcy, jak i osobistej skazanego nie był trafny, a przede wszystkim postawione zostały w oderwaniu od realiów sprawy oraz bez zapoznania się z uzasadnieniem zaskarżonego wyroku.

Nie są zatem trafne zarzuty skazanego dotyczące właściwości miejscowej, ani też istnienia podstawy wyłączenia Sędziego rozpoznającego sprawę.

Po pierwsze zgodnie z art. 569 § 1 kpk jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu.

Ponieważ względem skazanego, zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, zastosowanie znalazły przepisy regulujące kwestie wydania wyroku łącznego wprowadzone tą ustawą, ostatnim wyrokiem łącznym był wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 10.07.2017 r., a tym samym Sąd ten był właściwy w przedmiocie orzekania o karze łącznej.

Z kolei zgodnie z art. 40 § 1 pkt 7 kpk sędzia jest z mocy prawa wyłączony od udziału w sprawie, jeżeli brał udział w wydaniu orzeczenia, które zostało uchylone. Jak sam apelujący zauważył wyrok uprzednio zapadły a zatem w sprawie II K 273/17, nie został uchylony, a dokonana zmiana dotyczyła zaliczenia dokonanego na poczet kary łącznej oraz umorzenia postępowania. Postanowieniem z dnia 22.02.2018 r. rozpoznany został wniosek o wyłączenie Sędziego wyznaczonego do rozpoznania sprawy, a w orzeczeniu tym nie sposób doszukać się wadliwości, która mogłaby rzutować na dostrzeżenie obrazy prawa procesowego.

Skazany nie potrafił też sprecyzować, o jakie to korzystniejsze przepisy chodzi. Co do grzywien przypomnieć wypada, że były one już przedmiotem badania w sprawie II K 273/17, orzeczone zostały jeszcze w sprawach VI 886/08 i III 1204/10, przy czym przestępstwa, za które je wymierzono nie pozostawały w zbiegu realnym- drugie skazany popełniał po wydaniu pierwszego wyroku, zaś w związku z nowym skazaniem, bo takiego na karę grzywny nie było, nie zachodzi potrzeba orzekania kary łącznej, a zatem stosowania obecnie obowiązujących regulacji.

Odnosząc się do kar pozbawienia wolności, przypomnieć trzeba, że w sprawie II K 273/17 Sąd orzekał zgodnie z poprzednio obowiązującymi przepisami i wydał wyrok łączny, który uprawomocnił się. Natomiast czyn objęty skazaniem Sadu Rejonowego w Opolu w sprawie II K 924/16 skazany popełnił w dniu 9.09.2016r., a zatem po wydaniu wszystkich wcześniejszych wyroków jednostkowych, czyli kara nim orzeczona nie mogła być połączona z żadną z wcześniej wymierzonych.

Jeżeli chodzi natomiast o orzeczone środki karne, Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że ze względu na różny ich zakres a to zakaz dożywotniego prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i zakaz 7 lat prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych tylko w ruchu lądowym, nie można było dojść do wniosku, że istnieje możliwość połączenia wskazanych zakazów. Przyjmuje się, że łączeniu na podstawie art. 90 § 2 mogą podlegać jedynie zakazy rodzajowo i zakresowo tożsame. Zakazy różniące się zakresem lub przedmiotem, mimo że z punktu widzenia art. 39 pkt 3 stanowią zakazy tego samego rodzaju, nie podlegają łączeniu (tak min. Piotr Kardas w Autorzy: Wróbel W. (red.), Zoll A. (red.), Barczak-Oplustil A., Bielski M., Bogdan G., Cwiąkalski Z., Dąbrowska-Kardas M., Górowski

W., Iwański M., Jakubowski M., Jodłowski J., Kardas P., Majewski J., Małecki M., Plich A., Pyrcak-Górowska M., Raglewski J., Szewczyk M., Tarapata S.,
Kodeks karny. Część ogólna. Tom I. Część II. Komentarz do art. 53-116,
WK, 2016).

Odnosząc się natomiast do zarzutu rażącej niewspółmierności kary Sąd odwoławczy ocenił, że Sąd I instancji rozstrzygając o potrzebie racjonalizacji kar podlegających wykonaniu wobec skazanego oraz niejako podsumowaniu jego działalności stanowiącej naruszenie norm prawnych, prawidłowo rozważył okoliczności podmiotowo-przedmiotowe zachowań, za które orzekane były kary i kary łączne, a także wzgląd na wychowawcze oddziaływanie kary. Z pewnością skazany nie popełniał przestępstw po raz pierwszy, lecz wielokrotnie naruszał podobne dobra prawem chronione, rażąco lekceważąc normy prawne oraz zapadające wobec niego wyroki skazujące, a wcześniej stosowane represje nie osiągnięty właściwego efektu w postaci powstrzymania od popełniania przestępstw. Dlatego w karze łącznej orzeczonej względem skazanego w zaskarżonym wyroku nie sposób upatrywać surowości, jest ona wyważona i winna odnieść pożądany cel tak w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.